

ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ်သည်အောက်ပါနည်းလမ်းများမှတစ်ဆင့်ကူးစက်ပျံ့နှံ့သည်။

အမှုန်အမွှားများ

ထိတွေ့ခြင်း

သေးငယ်သောအမှုန်အမွှားများ

လေဝင်လေထွက်မရှိတဲ့နေရာများ၌ ၅၂၀၀ထက်သေးငယ်သော ဖိုမူနပ်များသည် လေထုထဲတွင်ပျံ့နှံ့နိုင်သည့် အကွာအဝေးအထိ ကူးစက်ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။ သေးငယ်သော အမှုန်အမွှားဆိုတာ သာမန်နှင့်မတူညီလို့ဂရုစိုက်ဖို့လိုပါတယ်။

※ လေထုထဲမှတစ်ဆင့်ကူးစက်သောတီဘီရောဂါနှင့်ဝက်သက်ရောဂါကဲ့သို့ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးများတွင် တွေ့ရသောအမှုန်အမွှားများအဖြစ်လေထုထဲတွင်အချိန်အတော်ကြာပျံ့နှံ့နိုင်ပြီး ဝေးကွာသောအကွာအဝေးအထိရောဂါကူးစက်နိုင်သည်။ သေးငယ်သောအမှုန်အမွှားဆိုတာ သာမန်နှင့်မတူညီလို့အထူးဂရုစိုက်ဖို့လိုပါတယ်။

ဗိုင်းရပ်စ်သည်လက်ချောင်းများမှတစ်ဆင့် နှာခေါင်းနှင့်ပါးစပ်ထဲသို့ဝင်ရောက်သည်။

စကားပြောခြင်း(သို့)ချောင်းဆိုးတဲ့အခါ လေမှတစ်ဆင့်ပါဝင်သောဗိုင်းရပ်စ်အမှုန်များ ကိုရှူရှိုက်မိခြင်း။

တံခါးလက်ကိုင်
Touch Screen
(လက်နှင့်ထိတွေ့ရသောကွန်ပျူတာမျက်နှာပြင်)

ဖျော်ဖြေရေးနှင့်စားသောက်ဆိုင်မှာစားသောက်ခြင်း။
ညှော်ခံပွဲ၊စုပေါင်းအရက်သောက်ခြင်း။
အသံကျယ်ပြောခြင်း။ သီချင်းဆိုခြင်း။
ပြဇာတ်ရုံ၊အဝတ်လဲခန်း၊အစည်းအဝေးခန်းမ။

အောက်ပါအကြောင်းအရာ(၃)ခုကိုရှောင်ကြဉ်ပါ။ ①လေဝင်လေထွက်မရှိတဲ့နေရာ(သို့)အလုံပိတ်ခန်း ②လူစုလူဝေးများတဲ့နေရာ ③နီးကပ်စွာစကားပြောခြင်းနှင့်ထိတွေ့ဆက်ဆံခြင်း။

လက်ဆေးခြင်း၊လက်ကိုပိုးသတ်ခြင်း၊နှာခေါင်းစည်းတပ်ခြင်း၊တဦးနှင့်တဦး ၂မီတာ(အနည်းဆုံး၁မီတာ) အကွာအဝေးခန့်ကအရေးကြီးသည်။ လေဝင်လေထွက်ကောင်းမွန်ဖို့လည်းလိုအပ်သည်။